

בעולם

(המשך מעמוד 5)

טלביזיה, נאם בפיגות הרחובות. איכשהו נסתבר כי אינו קנדי שני — שהפרסומת שלו טובה יותר מהופעתו האישית.

הדבר השני היה יותר חשוב. היה זה איש בשם ויליאם באקלי.

מבחינה מסוימת, יש דמיון בין הופעת באקלי בניו-יורק לבין הופעת הכוח החדש בישראל. כי באקלי הוא עורך שבועון מסויים. הוא הכניס תיים חדשים למערכת הבחירות. באמצעים קטנים מאד, בתקציב זעיר, פיתח מערכה ססגונית ומרתקת. הציבור, שנמאס לו לראות את המפלגות הישנות והמושחתות, את בים ואת לינג' דסיי, נהר לשמוע את באקלי המבריק. בטלביזיה הוא גבר בנקל על שני היריבים העיקריים.

יש רק הבדל אחד: בעוד שהכוח החדש בישראל לחם למען השלום והשוויון ובלט בגישתו המתקדמת, מהוה באקלי בניו-יורק את ההיפך הגמור. הוא איש הימין הקיצוני, גזען, שמרן ואיש גולדוטר.

קבורה או תחייה? באקלי הוא רפובליקאי. מדוע התייצב בבחירות נגד לינדסי, בן מפלגתו?

הסיבה פשוטה. לינדסי מייצג את ה"אגף הליברלי של המפלגה הרפובליקאית. נצחון שלו בניו-יורק היה הופך אותו מייד למנהיג ארצי פוטנציאלי, למועמד סביר בבחירות הבאות לנשיאות. פירוש הדבר: קבורה סופית של אנשי גולדוטר.

לכן היה לאנשי הריאקציה עניין חיוני בהכשלתו. לא היה איכפת להם שייבחר היהודי בים. הם גם לא קיוו לנצח בעצמם. הם רק קיוו כי יורידו מלינדסי די קר לות כדי לקבור אותו, ואת הכוחות שהוא מייצג.

כך הפך המאבק למשהו חשוב יותר מאשר לקרב בין יהודי ונוצרי, בין דמוקרט ראט ורפובליקאי, בין מנהל-פינסקים ונעדר זוהר. הקרב האמיתי הוא על גורלה של המפלגה הרפובליקאית: אם יחזרו בה ל-שלטון האנשים של בארי גולדוטר, או שיתגברו בה אנשי הקידמה.

ריגול

גיימס בונד הישראלי

כשם שפוליטיקאי אינו מודה בקבלת שוחד, כך אין מרגל מפרסם זכרונות. החדוש הופך כלל זה. מרגל טוביטי, שפעל בכריטיניה, פירסם את זכרונותיו בצורת ספר בן 218 עמודים — ודווקא בכריטיניה. לפי כל הסימנים, יתעשר מספר זה.

שינאה במנגנון-החושך. האיש ש נודע בשם גורדון לונסדיל נידון לפני ארבע שנים ל-25 שנות מאסר. עוד בבית הסהר מסר כמה פרקי-זכרונות לפירסום. לפני שנה הוחלף לונסדיל במרגל ברי טי שנשפט בכריטיניה-המועצות. הכל ניבאו לו סוף מר, כי הסובייטים התרגזו על פירסום זכרונותיו. אך תחת להישלח ל-סיביר, נפגש לונסדיל עם מו"ל אנגלי, הציג לו את סיפורו.

בספר הוא מתפאר במיצע-הריגול שלו, מתאר אותם בנוסח הוליבורי. את הצלח'תו הוא זוקף על חשבון התחחרות בין שני מוסדות אמריקאיים: האף-בי-איי (שרות הבטחון הכללי) והסי-איי-איי (המוסד ה-מרכזי לביטחון). "הם שונאים זה את זה יותר מאשר את שרותי-המודיעין הסובייטיים", מלגלג לונסדיל.

מקצוע עתיק מאד. אולם לונסדיל אינו מסתפק בתיאור עלילותיו. הוא גם יוצר אידיאולוגיה של ריגול. טוען הוא: "לדעתי יש לשבח את המרגל, כי הוא מונע התקפות-פתע, ועל כן הוא מונע מלחמות. למה מתרגשים כולם נוכח אחד המקצועות העתיקים והמועילים ביותר ב-עולם?"

באנגליה התרגשו, כי, כמו שכתב מתנגד אחד: "איך זה יתכן כי אם שריגל נגד בריטניה יתעשר על חשבון הבריטיים?" שאלה מעניינת יותר היא: מדוע התירו הסובייטים ללונסדיל (ששמו האמיתי הוא, כנראה, קונון טרופימוביץ' מולודי) לפרסם את הספר?

השערה סבירה: מול ההצלחה העצומה של ספרי גיימס בונד, המעלים את יוקרת הריגול המערבי, החליטו הרוסים לעשות משהו כדי להוסיף יוקרה לריגול הסובייטי. הם קיוו כי לונסדיל האמיתי ישכנע יותר מבונד הרימיוני.

לבוחר בטוב ביותר: TIME

TIME בחירת הצעירים והצעירים ברוחם.
TIME קינג-סייז פילטר מתערובת אמריקאית — סיגרית האיכות החדשה של "דובק" מיוצרת מהמעולים שבזני הטבק ונתונה בקופסת "מכסובב" הדורה.

בחר בטוב ביותר — עשן TIME